

Mr VÕ VĂN SÁU

RENTON, WA.98056

Hình gởi : Bà KHÚC MINH THƠ
Chủ-Tịch
Hội Gia-Đình TNCT/VN.

TRÍCH-YẾU : V/~~x~~ xin can-thiệp cho gia-đình các Tù-Nhân
Chính-Trị (vợ con) được vào Mỹ .
LÝ - DO : Người chủ gia-đình (chồng,cha) tử-trần.

Kính thưa Bà CHỦ-TỊCH,

Vào khoảng tháng 9 tháng 10/90, tôi có gởi đến Quý Hội
một hồ sơ của :

- Đại-Uý HỒ-QUANG-NHƯ
- Tử-trần ngày 14-5-1989
- Cải-tạo từ 2.5.75 đến 15-11-80
- Hồ-sở ODP số : IV#116736
- Hồ-sở Phỏng-vấn : H04-376
- Bị tử-chối ngày : 14-5-90

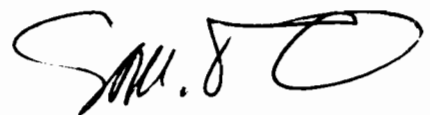
Nhưng cho đến nay không rõ tình trạng của Vợ Dương-sư
là Bà ĐINH-THỊ-BA và các con có được cứu xét ra sao, kính xin
Bà vui lòng giúp thông báo để chúng tôi được rõ.

Kèm theo thư này, tôi cũng kính xin gởi đến Bà cũng
Quý Hội, xin nhờ can thiệp cho một trường hợp thứ hai, của
Bà QUÁCH LƯƠNG THỦY TIẾN cũng trong trường hợp tương tự.

Chúng tôi xin đặt tất cả niềm tin tưởng vào thiện chí
và uy tín của Bà cũng Quý HỘI, để cho những gia đình đau khổ
kém may mắn được chánh-phủ HOA-KY sớm thu nhận Vợ con của những
người này, nạn nhân của một chính-sách bất minh, bất công của
chương-trình ODP. Được vậy, ân đức của Bà và Quý Hội thật vô
cùng lớn lao.

Thay mặt cho các gia đình nạn nhân, chúng tôi xin kính
gởi tới Bà cũng Quý Hội lòng biết ơn chân thành. Kính chúc Quý
Vị sức khỏe dồi dào, gặp nhiều may mắn để phục vụ cho Gia-đình
Tù-nhân Chính-trị Việt-nam #

Kính chào Bà,



VÕ VĂN SÁU

NGÀY 27 tháng 2 năm 1991

Hồ sơ xuất cảnh của tôi mang số

TP/HCM ngày 5/2/1991

IV. 25473

Kính gửi Ông Sáu,

Tôi là một người đàn bà chịu rất nhiều đau khổ, hiện đang sống cô đơn cũng 2 con thơ. Chúng không có Nôi và cũng không có Ngồi thường xét, đến chúng. Còn 1 ngày nữa là để đưa Ông Tác và Tết sắp đến. Mẹ con tôi sống trong khổ cực và cô đơn lạnh lẽo. Chính quyền VN lịch tại cũng không có chế độ nào cứu giúp mẹ con tôi. Mẹ con tôi đang sống trong tuyệt vọng về vấn đề xuất cảnh thì một người bạn trao cho tôi đọc bức thư của Ông (photocopy) gửi về cho biết địa chỉ bên trên. Tôi viết thư này kính nhờ Ông Ông chuyển dùm lá đơn này đến Ông "Vấn Nghệ Tiên Phong" (Địa chỉ Từ Văn quân quốc cổ).

Kính thưa Ông, đọc thư của Ông mà nước mắt tôi tuôn trào. Tôi cũng đã khổ quá nhiều trong suốt 16 năm qua. Tôi khổ thật nhiều vì cảm động, khi nghĩ đến Báo VNTP có những người như Ông và Ông Đào Thanh Bích có tâm lòng nghĩ đến Các trường của Võ con cái Từ Văn quân Chính Trị, đã chết sau khi được phóng thích mà cũng nhau vẫn đóng xin Chính Phủ Hoa Kỳ đứng bỏ rơi thành phần xấu số này. Tôi không biết có quan nào cứu xét về trường hợp của gia đình tôi tại Hoa Kỳ để tôi có bày nguyện vọng của tôi, để cho Chính quyền Hoa Kỳ biết được có 1 gia đình như tôi đang sống cuộc sống khốn khổ của vô chông tôi trông đợi vào Xuất Cảnh sang Hoa Kỳ từng phút, từng giờ, từng ngày... rồi chông tôi kiệt sức đã ra đi về với Chúa và bỏ lại mẹ con tôi trên dương gian. Chông tôi chết chính phủ Hoa Kỳ không giải quyết hồ sơ của tôi (mặc dù tôi đã thành lập hồ sơ Xuất Cảnh năm 1980 và tôi đã có giấy phép Thông Hành và giấy Báo Tin và đã được Chính quyền VN chuyển danh sách cho Chính quyền Hoa Kỳ để tiếp xúc lập thủ tục nhập cảnh với lý do DFO ngày 29-4-1989).

Tôi chờ đợi mãi và không được giải quyết tôi đến Đồn ở địa phương tôi hỏi thăm về Chông Trình H. O. Tôi được chính quyền địa phương quàn và có quan Xuất Nhập Cảnh

161 Ng Du thanh lập hồ sơ mới theo chương trình H. O và đưa cấp giấy Báo Tin báo cho biết hồ sơ của tôi được hoàn tất thu hồi và đã chuyển sang HOA Hạng Bêi Hà Nội để cấp giấy Thông Hành (nhưng tôi đã có Thông Hành từ năm 1989) Giấy Báo Tin báo cho biết tôi hồ sơ tôi thuộc danh sách số 93 ngày 16/8/1990. Tôi có tên trên bảng với Dịch Vụ XNC 333 Ng² Trại TP/HCM. Với đây cho biết Phía Hoa Kỳ không xét diện Tù nhân Chính Trị đã chết sau khi ra trại. Do đó hiện mẹ con tôi đang phải chịu sống bơ vơ và đầy khốn khổ bao quanh mái nhà đã hư nát. Nguyên vọng cuối đời của tôi là chỉ mong chính Phủ Hoa Kỳ cũng các Hội Thiên Nguyên bên đó hợp cũng cái anh trong gia đình từ nhân chính trị học tập cải tạo tìm phương cách "Hãy mau giải quyết và cứu sống đời 2 con tôi."

Thỉnh thưa Ông Sáu tôi là một người đàn bà có ngành nghề chuyên môn trước 1975. (Tôi là Operator tổng ngành máy tính điện tử I, B, M) Nay phải lâm vào hoàn cảnh thất nghiệp vì vấn đề Xuất Cảnh (Việc Xc chờ đợi từ 10 năm qua)

Tôi nghĩ rằng đời tôi chịu quá nhiều nỗi bất hạnh. Nếu như việc xét của vấn đề Xuất Cảnh được giải quyết nhanh chóng cho cơ hội bên chính quyền VN và chính quyền Hoa Kỳ. Thì cái chết của chúng tôi có lẽ sẽ được cứu sống và đời mẹ con tôi không chịu quá nhiều nỗi đắng cay và tủi nhục. Tôi kính mong Ông Sáu cũng đừng quên bức thư này đến cho các bạn bè trong hoàn cảnh "Học tập cải tạo" đọc và cứu sống mẹ con tôi. Tôi hiện như người không đi ăn, chỉ còn biết liên gắng sức nuôi con và cầu nguyện Chúa mỗi ngày và hàng đêm ban phước cho mẹ con tôi. (Tôi là một tín đồ Tin lành đã sống trong nhà Chúa trong 3 năm qua) Kính mong Ông Sáu vui lòng hồi âm thư cho tôi khi nhận được thư này. Thở hiện nay gia cuộc mãi quá tôi không có "tiền viết thư". Trước khi dứt lời tôi có "đời lời" kính chúc Ông Sáu cũng tất cả quý quyến Một Năm Mới Tân Mùi AN KHANG và THỊNH VƯỢNG.

Kính chào Ông.

Mrs. Quách Hoàng Thủy Tiên
7/7^B Chanh Hing PH 28
VIETNAM TP/HCM

WP

* Bà QUACH LUONG THUY TIEN
(cố t/v Hồ Đức Nhuận)

IV 25473 + Exit

DFQ 04.29.1983
(đã tái lập hồ sơ HO/WP)

- bị tù chôn vì chồng chết

BNK
4/9/91